

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пом.
Конто почт. шадн. 143322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТИ:
Місячно: в краю 500 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 5 ш. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Польська еміграційна політика.

Варшава, 21. березня 1929.

II.

Для повної ілюстрації покажу, що з одного повіту великопольського ввійшло в тім році до Німеччини 23,721 осіб на сезонні роботи. Коли порівняємо цю цифру хоч би з великопольським повітом з цифрою висловна 500 українських робітників з цілої Польщі, то це дасть нам картину польської еміграційної політики відносно нашого народу, що не потребує ближчих пояснень. Те саме явище бачимо і цього року, де кільком українським повітам великопольського і ставіславського воєводства призначено контингент не вищий як мин. року, а в додатку вербується тільки поляків. Приміром для самбірського повіту призначено 200 осіб, а для українських громад приділено всього 30, а коли і ця тринадцятка зголосилася до реєстрації, то не одержала реєстраційних карт, хоч на них зареєстровано 18 ц. м., а на їх місце зареєстровано поляків. Можна прийняти, що в цьому році на 100,000 сезонних робітників до Німеччини число українців висловна всього около чверть процент. Українського робітника на заробітки до Німеччини не пускають мимо великого безробіття у нашому краї і мимо пагубної там нужди.

Позбавлення сезонного робітника або встановлення у Франції є гірше як в Німеччині. Зрештою, тамшній ринок є мало поемний і може зайняти і майже тепер около 30,000 робітників у Польщі — тільки в рільництві. Польська держава і польські товариства інтересуються долею робітників, як яких вислали священників і учителів. Між тим робітниками є кілька тисяч українських робітників і робітниць (около три тисячі річних) зі Східної Галичини, яких вдалося дістати до Франції, але ними ніхто не опікується. Що більше, не пускають там навіть наших священників. Коли минулого року кількох наших священників подало прохання на видачу паспортів на виїзд до Франції для заспокоєння релігійних потреб греко-католиків, то влада відмовила їм видачі паспортів! Еміграція в Польщі до інших європейських країв (Бельгія, Данія і Румунія) є дуже маленька і не грає ніякої ролі в еміграційній політиці польського уряду.

Натомість велику ролю має еміграція закордон, передовсім до Англії і до Канади. До Англії є звідний безперервний зріст — від 2,407 в 1921 р. до 22,007 в 1928 р. Ця еміграція має переважно характер сезонний, на місці є неурядові агенції і кожний робітник є званий на певні сили і долю, яка часто робітника заводять. Між робітниками є значне число українців. Так само є звідний зріст еміграції до Канади — з 7,371 в 1921 р. до 27,036 в 1928 р. Віддавали тут роками в цілі поселення і поодинокі особи в карбованих цілях.

Канадське правительство старается обмежити еміграцію слов'янського елемента (українського, бо найб. був домінуючий) до Канади на користь емігрантів англосаксонських і ватагів єврейських. Число робітників скрингентовано і встановлено значні емігрантські обмеження. Тому, що українських фермерів у Канаді є чотири рази більше як польських, канадський уряд прагне в 1928 р. в контингенту для Польщі українцями чотири рази більше число як поляками. Українські фермери не хотять займати у себе польського робітника. І тут польський еміграційний уряд робить нашим емігрантам перепони у виїзді і дописує того, що канадський уряд учинив поименні вивізки (сфідей візи), що їх прислали їм наші фермери. В цей спосіб заминається для нашого населення еміграція до Канади, що мала у нас велике господарське значіння, в користь польського елемента. Еміграція до З'єднаних Держав припинилася майже зовсім.

Натомість польський уряд спрямовує українських емігрантів до Бразилії як поселенців, щоб нас у краю ослабити. Але агітація за стейт-Бразилією Санто, а навіть в останніх часах за Перу. Це на платіжні краї, непригомі зовсім для наших поселенців. Еміграція до Бразилії також щирою простає (з 653 в 1921 р. на 4,402 в 1928 р.) і очевидно буде зростати заля браку навіть місцевих еміграційних теренів.

Дуже небезпечною є для нас еміграція до напівдикого Перу. Там польський уряд вислав експедицію і член цієї експедиції п. Вархаловський одержав від перуанського правительства два мільйони гектарів на колонізацію і вліпав до їх Банкові Господ. Краєвого за сто тисяч доларів. Другий учасник експедиції п. Реда одержав також значні колонізаційні простори і концесію в просторах в Перу прован Синдикату Рільничому в п. Серватовським на чолі. Оби ці інституції мають приступити до виконання своїх колонізаційних планів, головню коштом наших поселенців. Роботу вже розпочали і по краю агенти вербують людей — хоч закон це забороняє — для еміграції до Перу.

Польський уряд маючи еміграційний монопол, не дуже то дбає про долю поселенців навіть в часі дороги. Корабельні концесії одержали різні маленькі лінії — передовсім італійські, французькі і голландські — що не мають відповідних кораблів і в дорозі не дуже то дбають про свого клієнта. Польський уряд не виміг зовсім на корабельних лініях, щоб вони платили окремі данки на удержання еміграційних комісарів (на кожному кораблі, яким їдуть емігранти з Польщі, як це роблять Італія та Іспанія зі своїми емігрантами є так звані конвоєнти, що їх часом висилає еміграційний уряд, не приносять ніякої користі, бо їх оплачує корабельна лінія і вони свою подяку трактують радше як розривку чи прогульку, а не як обов'язок допомоги емігрантам.

Одним словом, польський еміграційний уряд є ще одним зломом в політиці відносно нашого народу, якого діяльність відчувають наші найширші народні верстви і яка вірається болючо у наші економічні відносини.

Пос. д-р Ст. Баран.

Фош.

(Від нашого кореспондента.)

Париж, 21. березня 1929.

I.

Вчора ввечері, в год. 1/2 6, закрив очі маршал Фош, а одна частина вечірніх газет ще того самого вечора випустила в світ окремі видання з довго вже раніше приготованими посмертними статтями. Такими-ж статтями переповнені і всі сьогоднішні газети. Нездужав пок. маршал уже від кількох тижнів і уже кілька разів лікарські бюлетени бували песимістичні в відношенні безпеки. Однак в кількох останніх днях — неспаче з приходом тепла в весні після довгої в небувало холодної зими — надія відроджувалася. Лікарі думали, що дужий організм цього 78-літнього старця, знаменито збережений, перемаже слабкість, яка його пожирає. Вчора рано маршал уперве після довгого часу піднявся з ліжка; одначе незабаром він знов туди поклався — цим разом на завжди.

Похорон буде — очевидно — величавий. А лже пок. маршал на вічний сон у тілі самій першій Іваліді, де лежить Наполеон I. і де спочивають цісарські маршали.

II.

Особу пок. маршала вже за життя окутувала легенда. Нема сумніву, що смерть його тільки розвине і розширить цю легенду. Легенда ця має всі формальні реалізації: не-ж початковий пожег усіх антантських армій в останньому періоді великої війни — побідною. Те, що не вдалося ні Уофрові, ні Нівелеві, ні Френчові, ні Кітченеру: повести союзні армії до перемоги — припало на долю Фоша. Але що інший, а саме він, і він один стояв на чолі союзних армій в хвилині капітуляції Німеччини. Чи крім цього формального реалізації славної легенди є ще і реалізація матеріальних, себто чи пок. маршал справді був родиною найбільших військових орлів, з сім'ї Ганнібалів і Наполеонів, — таке питання навіть не виникає перед свідомістю пересічного обивателя, кольортерта легенди. Поміж ясного: Фош поклав найкращий небезпечного парог, і він тимсамим пара Наполеонам. А проте питання таке вже ставили і вже на нього відповідали деякі учасники війни: «в будучину те питання буде очевидно ще гостіше вивчатися, і

з історичної перспективи будуть будучі дослідники шукати місця Фошовому талантові чи Фошовому генію в історії воєнного мистецтва.

III.

Старий командант з першої битви над Марною (майже сучасної з битвою над Яворовом-Городком) з початку вересня 1914 року, маршал Уофр, котрому 1915 року відібрано командування над французькими військами, і якого блиск полководи прихмарений легендою ген. Галленіоса, кажуть, висказався про остаточні битви в операції, в яких німці зягли переможеними.

— Так, так! Але якби мати в четвертому році війни три мільйони свіжих американських воєнів супроти виснаженого і деморалізованого противника, то й перемога не така то вже важка. Вона навіть просто самоозрозуміла, і перший-ліпший генерал, французький або чужий, осягнув би її, не маючи ні трохи Наполеонівської геніальності...

Можливо, що ці слова — теж легенда, і ш тільки вложено їх в уста відсутнього на біч мизшала. А проте такі воєні безперечно відповідають правді. Не будь трьох мільйонів свіжого американського воїнства, яке кинулося на втомленого противника, то про капітуляцію з 11. листопада 1918 року не могло бути й мови. А в приведені американської армії на поля битви заслуги Фошевої не могло бути ніякої. Отже...

IV.

Отже... неваж правда є — в приложенні до пок. Фоша — за автором голосної книги „Плутарх зброхан“, якої автор, п. Перфе, після чотирьох років щоденного приставання з начальними вождями (він радатував щоденні воєнні комунікати) витратив усяку піру в геніальність великих воєнних жреців, маршалів, генералів? Не кожде. Во пок. маршал таки міг бути воєнним генієм, хоча й до перемоги в осени 1918 року вже особливий геніальності не було треба. Можливо, що дивна іронія долі дала безсмертні лаври пок. маршалу за діло остаточного покорення Німеччини, яке в даних відносинах сил уже було самоозрозуміле, безсумнівне і розмірно легке, а натомість відмовила йому можливості виявити в повному блиску свій талант чи свою геніальність у відносинах важких, сумнівних, небезпечних. Можливо, що будь Фош на місці Уофра після Марни 1914 року, — то в німці булиб виклинені в Фоанції і війна була би покінчилася ще 1414 року... Можливо, але доказу на це нема і не буде ніякого.

V.

Був пок. маршал і політиком — на щастя, тільки теоретичним. Старий Клемансо, котрий висадив був Фоша на маршалівське становище і накинув його на команданта всіх союзних сил, — твердо рукою припинив пок. маршала, коли він після 11. листопада і в часі мирової конференції силкувався накинати свої політичні розважання французько-німецькій справі. „Розважання“ полягали на тому, що Франція мала анексувати цілий лівий беріг Рени; таким чином на ніки (бути-то) забезпечитися перед німецькою небезпечкою. Клемансо розчутися, що така „розважка“ — ніяка розважка, а тільки нова війна в швидкому речинні, і — при цілій своїй невинності до німців — на плян Фоша не пішов.

Натомість Мілеран послухав поради Фоша, щоб післяти ген. Вегана з цілим штабом французьких офіцерів на поміч Варшаві перед червоною армією, котра гнала польських гостей зніз Київна і знад Дністра аж під Варшаву і над Вислу. Таким чином, пок. маршал причинився до забезпечення і розбудування такої Річипосполитої, яку тепер бачите — а кордонами „Збруча і Риги“.

Варгали цей маршал, віруючий і практикуючий католик, твердо вірив у Польщу. Так говорю, що не навався одобрити виправу Желіговського на Вильно, а щодо Східної Галичини — то не заважав туди поїхати, з парадом, кате до Істини, польської країни, ні трохи не турбувався тим, якразніи така гостина викличе в корінійні у-країнській людності. На виправданні пок. маршала можна хіба сказати, що всякі емісарі відомит установ всякі варшавські діячі „україн-“

ського" роду не вгадали випрати в пок. генерала, що Польща — „Заборона півлізації, і прогекторка України", і що, мовляв, „Україна" „радо" аркласи Галичини на варшавську поміч.

Після таких „інформацій", годі й агадато чудуватися пок. маршалові за його погляд на Польщу, Україну і Галичину.

На парламентній арені.

Справа „Союзу Українок" на пленумі союму.

Внесок Українського Клубу в справі припинення львівським городським старостою діяльності „Союзу Українок" прийшов — як неганийний — на чергу нарад союму вже в п'ятницю 22. к. м. Неганийність внеску мотивувала пос. Мілена Рудницька. На початку промови бесідниця поінформувала, що не таке „Союз Українок", який характер тієї організації і який обсяг діяння. „Союз Українок" — казала пос. Рудницька — має феміністичний характер і метою його організації є громадське освідлення жінок та призначення їх до громадської праці. Товариство вчить жінок користати в належній їм рівноправності та, з другого боку, впроваджує в них свідомість відповідальності, звязаної з громадянськими правами. Т-во веде теж різноморідну культурну, гуманітарну й економічну аполітичну роботу, уладжує відкрити й курси, атримувє заохоронки й бурси для дівчат, допомагає розвиткові жіночого домашнього промислу і т. д. — В слідуючій частині своєї промови посолка Рудницька представила візком фактичний стан справи. Мотиви, які спонукали старостою до розвазання „Союзу Українок", не витримують критики, а то з трьох причин: поперше „Союз Українок" не уладжував взагалі ніякої збірки, чого арештов Союзові і само городське староство ясно не закидає; подруге, ці три назви, які збірала гроші, не є членами Союзу; третє, навіть колиб вони були членами Союзу, то ніколи жадна організація не відповідала перед законом за поведінку своїх членів, ведену на власну руку й власну відповідальність. Можливістю, які викликав би прецеденс зі „Союзом Українок", присвячено в промові довший уступ. Наприкінці звертається увагу на азначення „Союзу Українок" для нас і за кордоном, до „С. У." для „Міжнародного Союзу Жінок" і „Міжнародної Жіночої Ліги" є репрезентантом українського жіночого руху. Яке теж враження викликає факт розвазання „Союзу Українок" серед тисячлик має українських жінок!

Неганийність внеску була узгадена всіма голосами проти ВВ і НД (як звичайно!). Під час промови пос. Рудницької лунали на польських лівців різні оклики під адресою нинішнього львівського городського старости, якого з місяця боронили посол Стронський (ВВ). Неганийність ухвалено, однак у зв'язку з кінцем соймової сесії, під непристутність якої не радять теж і комісії, на парламентній арені справа мусить ждати аж до сальдуючої сесії, себто до червня, або навіть — осені, якщо до того часу не розв'яжуть взагалі союму...

Справа допомоги потерпілим від морозів.

Дня 22. березня п. р. промовляв на Бюджетовій Комісії пос. С. Кузик в справі неганийної допомоги малоземельному населенню, потерпілому наслідком морозів; у цій справі Український Клуб оголосив був нагальний внесок. Промовець представив важке положення українського малоземельного селянства, котре сьогоднішні тяжкі морози цілком аніцили. Знищено молоді садки, паріки, вимерла бараболя, цей одинокий спокитичний продукт нашого селянства, анінула у великій кількості худоба, і селянство стоїть перед маревом голоду в осіні, бо не має чим обсіяти своїх ґрунтів. Сподівана повінь ще більше збільшить катастрофу. Деякі оптимісти кажуть, що повінь не буде, однак вона певне буде там, де неурегульовані ріки і потоки і де ця повінь кожного року повторяється, себто в гірських околицях, де вже одинокий добуток рілльництва, худоба, в великій частині внинула наслідком морозу. Дотеперішня практика уряду вчить, що допомога уряду в хвилинах елементарних нещастя завжди амазала. Промовець подав примір несення допомоги селянству рогагінського повіту, в якому в минулому році град аніцив майже цілковито рілльні плоди в 17-ти селах. Уряд признав аж 20.000 зол., як процентну позичку для потерпілого населення, котре старостою приділило Комунальній Касі, що дав вдесятеро зворотні позички до 1 року на 12 проц. річно. Така 12 проц. векселева позичка є для господарів, яким град аніцив рілльні плоди некорисна, бо селянин не може не тільки сплатити до одного року самої позички, але навіть і відсотків. Селяни потерпілих околиць внесли подання на відложення залежних податків до осені і на відписання ґрунтового податку, що є передбачене законом. Однак екекутори безоглядно стягають податки, хоча населення в тих селах не тільки не має з чого платити податків, але само вже голодує. Тому промовець виває до ухвалення внеску Українського Клубу, який визнає уряд арганізувати в порозумінні з рілльними організаціями неганийної допомоги у формі низькопроцентних кредитів. Крім того ставити внесок, що би для малоземельного населення відписано на біжучий рік ґрунтовий податок, чи щоби відложити до осені платність весняної частини ґрунтового податку і платність залежних податків. Голосування над внеском Українського Клубу і внесками інших клубів в цій справі відложено до слідуючого засідання Комісії.

Присилайте неганийно коляду та списки громад і гуртків, що колядували на „Рідну Школу", щоби втягнути їх у загальний список повітів і громад, який надати до друку Головна Управа „Рідної Школи" у Львові, 7-го к. 10.

Радянська Україна.

Нове наукове Т-во в Київі.

В Київі заснували філію Української Асоціації Фізиків. До неї належатимуть фізики, що ведуть наукову й педагогічну роботу. Органом Асоціації є „Українські Фізичні Записки", які видає Науково-Дослідний Інститут у Київі. Асоціація має філії в Харкові, Київі, Одесі й Дніпропетровську.

Всеукраїнська театральна вистава.

Головна Управа Мистецтва т. зв. головмистецтво рішило арганізувати в січні 1930 р. всеукраїнську театральну виставу в Київі. У зв'язку з виставою театральний Музей Академії Наук звернувся до головмистецтва з проханням виготовити для неї макети поодиноких постановок українських театрів.

Недостача паперу на Україні.

Недостачу паперу на Україні під теперішню пору пояснює радянська українська преса тим, що всесоюзний паперовий синдикат не виконав своїх зобов'язань при доставі паперу для України. Цей синдикат цілковито не виконав пляну доставки і так у першій кварталі господарського року цей трест доставив на Україну замість 1800 тон тільки 1450 тон паперу для друку, а замість 1900 тон паперу до писання прислав тільки 1750 тон. За перші чотири місяці цього господарського року не дістала Україна 30 відс. належного їй паперу. Державне Видавництво України, одержавши за мало паперу, не може видати необхідних підручників, що вже повинні були бути в продажі. Колегія харківського Нар. Комісаріату торгівлі ухвалила поробити в Москві заходи, щоби для УСРР виділяв паперовий трест щороку 20 відс. всієї паперової продукції Союзу.

Педагогічний Музей у Київі.

В Київі був перед революцією Педагогічний Музей, що мав навіть гарний власний будинок, в якому свого часу містилася Центральна Рада. В часи революції експонати музею найшли приміщення в інших установах, а сам музей фактично перестав існувати. Тепер довідуємося з радянської преси, що київський окружний відділ народньої освіти приступив до підготовчої роботи над отворенням педагогічного музею в Київі. Музей мав би два завдання: зберігати педагогічні досягнення та висвітлювати фактичний стан освіти і утримувати досвідну педагогічну лабораторію. Ділясь він на п'ять відділів, а саме: 1) засобів і методів освітньої праці; 2) підсумовування стану освіти; 3) організації набування трудових звичок; 4) громадсько-корисної праці і 5) мистецького виховання. Музей не матиме загально-українського, а більше львівського характеру.

ВОЛОДИМИР БІРЧАК.

БЕЗЖУРНІ ДНІ.

Оповідання.

(Продовження.)

Виминувши болото у воротях і переїхавши болото в селі, повозка неслася легко й вигідно. Грицько і Стецько почали дрімати, тимбільше, що на дворі була спека.

Роман не дрімав, але обтираючи лід з чола, думав свої думи. Думав і роздумував, що тут йому робити. Мама казала їй вивести як погань, аеморалізацію... Найпростіше булоб завести їх назад у Березівку, звідки привіз їх вчора, але як він міг? Як мав їм це сказати? Просив-же їх на цілі ферії! І що сказати би в Березівці?... Добра думка не родилася. Казав їм хати до найближчого містечка і був певний, що до того часу, поки туди добути, цей прийде йому щось путнє на тумку.

Отже їхали так годину, дві і три, аж перед ними виринув залізничний шлях із телеграфічними стовпами і біля шляху мале містечко.

— Де ми? — спитав, прокинувшись, Стецько.

— Це мале містечко, таке то й таке — відповів Роман. — Гарне містечко, краще містечко й кожному воно подобається.

Переїхали вони ще парусот метрів і вїхали в містечко. Роман був розхвилюваний, піднявся, оглянувся суди-туди, хотів щось сказати, та знов замовк. По хвилі знов піднявся і знов розглянувся. І промовив голосом, який сам до себе: — Ось тут о, зараз ліворуч, о, о, дивіться, є залізнична станція... Ми все виїздили звідси, бо дуже вигідно їздити. Ось приміром тепер, пята заходять, за пів години їде поїзд. Це дуже вигідно!...

Але ні Грицько ні Стецько, що до нічого не почувалися, не здогадалися, до чого він оце говорить. Вони й не звернули уваги на його слова, розглядаючись довкруги по малому містечку. Стецько побачив, що опис, який він недавно зазнав у думках про Цапівку, вповні годився й до цього містечка.

Роман замовк, а по хвилі не вдержав і тяжко зітхнув:

— О, Господи!

— Чогож тобі так тяженько на серденьку? — запитав Грицько.

— Ой, так! — відповів Роман. — Кожна людина має свої гризоти й турботи. І я їх маю! Ой, так, так!

— Як же це гризоти в тебе? — питав Грицько далі. — Скажи, друже, а легше стане тобі на серці. Любиш нещасливо? Ну, кажи, не стидайся, це по людях ходить.

— Ні, не те!

— Тебе гриє совість, що нічого не робиш, нічого не вчишся! — промовив знов Стецько. — На твоєму місці я урвався! Сидиш на селі чотири роки і пальцем не кивне за книжкою. А роби їдуть, безлідно вітають, — а ти що? Ну, кажи, що ти є? Який інтелектуальний капітал, яку моральну силу представляєш ти? Не дивно, що час до часу гриє тебе совість — і далі Стецько став говорити Романові проповідь проти неробства, ліни. Говорив так гостро і був такий певний себе, що Роман звівся головою і вже мовчав.

— Куди їдемо? — спитав тимчасом візник, оглядаючись.

— Ідь далі! — відповів Роман.

І знов покотилася повозка ауцаннями, на яких того дня, в суботу, прохажувалися під вечір жиди, жидівки. Роман нахмарив чоло і все ще думав, кудиб то повести своїх мнних гостей... Довго, довго він думав.

— Ага! — і нахилившись до візника, крикнув:

— Ідемо в Калинівку!

— А що в Калинівці? — спитав Грицько.

— Знайомий священик, аступимо до нього — відповів Роман, потираючи себе рукою по чолі.

— А дівчата там які? — спитав Грицько далі.

— Ет, дав би ти собі раз спокій з тими дівчатами! Все дівчата й дівчата! А потім, щоб ти знав, люди виговорюють на те!

— Такі самі розумні, як і ти! Пошож дівчата й є на світі, як не на те, аби їх любити? Ми любимо їх, вони люблять нас — цеж таке ясне й таке — таємниче.

— Але щоб ти потім чув, що люди про тебе говорять!

— Такі розумні, як і ти! — відповів Грицько.

Роман замовк.

А тимчасом вони переїхали малий кусник дороги й доїжджали вже в Калинівку.

— Романо, до кого ми їдемо? — спитав Стецько.

— До священика. Дуже гостинні люди, він і вона. Нераз просив мене до себе, гостинні дуже люди... А ось і помістиво!

В тині дерев майже на початку села, стояла дерев'яна церква, а біля неї недавно збудоване нове ще приходство. Микола затіяв коні, щоб з розгоном заїхати перед хатні дієри. Станули. З хати ніхто не виходив. Гості увійшли самі. В сінях мала наймичка підлогу, розлила воду на цілі сніги, шурувала шиткою і до такту співала коломийку. Очевидно річ, що серед тої музики вона й не чула, як гості заїхали і як увійшли. Нагло побачила, кинула все і в двері.

— Гості! Гості! — кричала десь у кімнатах.

Гості перейшли через сніги. Роман застукав у двері.

У Вільстері скасували пропорційальну систему виборів. Парламентські вибори у травні будуть переведені на підставі „більшовестової“ системи.

При додаткових виборах до англійського парламенту консервативна партія, яка має дотепер більшість, страждала 18 місяць. Ліберали здобули три місяці, а робітничка партія дванадцять.

С о й м.

Бюджетова сесія сойму і сенату замкнена.

Дуже жива дебата розвинулася вчора в соймі над звідомленням бюджетової комісії про внесок, що внаслідок Найвищу Контролю Палати поінформувати сойм, чи господарка уряду в мин. бюджетовому році оберталася в рамках ухваленого соймом бюджету.

Референт цієї справи пос. Чапінський (ППС) висказав жаль, що в часі нарад комісії над цією справою не був присутній голова Найв. Контролю Палати, наслідком чого комісія не мала можливості анулювати його висновок. При цій нагоді промовець підніс з доповіданням, що мин. Гродинський пропонує уже соймові закон про додаткові кредити на рік 1929-30 у зв'язку з коштами вистави в Познані. Описав пос. Чапінський критикував Н. К. П. діяльність якої викликає в суспільності неспокій.

З черги заборав слово голова Найв. Контролю Палати проф. Врублевський, що подавав висновок соймові. Ці висновки були оперті на обчисленнях цілісного переступлювання прелімінари (загальних касових оборотів і додаткових кредитів), які можна передбачити.

При кінці проф. Врублевський заявив, що не всі висновки сойму були як слід уаргументовані. Це він уважає за свій обов'язок подати до відомого сойму. Колиж сойм не прийме його заяви до відомого і не дасть йому апробати, то він витягне з того консеквенції.

Після того промовляв ще у тій справі марш. сойму Дашинський.

На самім початку засідання відбулася дискусія над внесеннями кількох клобів у справі господарської ситуації. Промовляло кількох посів, м. ін. пос. Луцький. Дискусію перервано, але передтим ухвалено резолюцію, в якій стверджено, що сойм підтримує всі заходи уряду в господарських справах.

Дальші точки денного порядку викликали вже ширшу дискусію. Внесення, щоби звести паспортні плати, після заповнення управителя міністерства скарбу Гродинського, що уряд є схвальної пільги на обниження тих плат, відіслали до бюджетової комісії.

Після поданих на вступі промов про господарку в мин. бюджетовому році і про Найв. Контролю Палати реферувал пос. Багінський (Виза.) висновок в справі ходу праць в конституційній комісії над ревізією конституції. Клоб ББ пропонував, аби конст. комісія могла працювати над зміною конституції також у часі між сесіями. Комісія з мотивів правних, значаєвих, практичних і політичних спротивилася тому і внесення відкинула. Після промови мин. Цара внесення клобу ББ відкинуто.

Описав сойм прийняв резолюцію, в якій вівзаво уряд, аби в б. австр. займанщині ведення спадкового переходу переказано знову судам, а не нотаріам. З черги прийнято резолюцію в справі вимочі для населення, що потерпіло від елементарних нещастя. Зате відкинуто внесення уряду, щоби продовжити на рік речинське стабілізацій.

По павлі приступлено до голосування над поправками сенату до бюджету. В остаточних анфрах бюджет вносить: у видатках 2,787,787,781 зол. в доходах 2,954,967,414 зол. Бюдж. надлишка, з якої мають бути покриті 30-проц. додатки для урядовців, вносить 167,179,683 зол.

Після оголошення висліду голосування над поправками сенату відчитав мин. Складковський писмо Президента Річпосп., яким бюджетову сесію сойму замкнено. Марш. Дашинський побачав послам „Веселих Свят“ і дякував їм за 6-місячну важку працю. Дякував теж міністрам і представникам уряду, що працювали а соймом чиних п'ять місяців.

Одночасно майже доручено канцелярії сенату писмо, яким замкнено бюджет. сесію сенату.

Перші кроки до зближення між Англією і СРСР.

З Лондону повідомляють, що вчора виїхала до Москви англійська делегація, złożona із 150 представників найбільших англійських фірм, щоби докладно розсвідити на місці господарку більшовиків та ствердити можливість навізання нових торговельних взаємин між Англією і СРСР.

Америка хоче навязати контакт з СРСР.

В Нью Йорку кружляють поговори, що представники американського гірничого й електричного промислу, які бажають навізати контакт а СРСР, звернулися до Ювена Юнга, провідника репарацийної комісії в Парижі, щоби він опрацював план Дола також для СРСР, яким можна було залікдувати заграничні довги Росії, за що

Зауч. Держави готові виванати уряд СРСР навіть де юре, „Женераль Електрі Компані“, якої президентом є саме Юнг, не заперечує ні не потверджує цих поговорок. Зате провідник більшовицького торг. представництва Павло Брон заявив, що над справою російського довгу в Америці більшовицький уряд не раз уже застановився.

Напруження відносин між Англією й Америкою.

Затоплення англійського корабля.

На американських водах американський корабель „Абальон“ затопив англійський „Імалъон“, тому, що на тому кораблі вже від трьох літ перевозжувано алкоголь до Америки. Англійський амбасадор у Вашингтоні домагався від американського уряду виснення у тій справі. Американський уряд відповів, що не має офіційних, точних звідомлень з корабля про той випадок і тому не може нічого виснити.

Літвінов і Сталін перемучені.

Повідомляють з Москви, що в найближчих днях виїжджає з Москви на лічення за границю заступник нар. ком. закордонних справ Літвінов. Літвінов у переїзді через Польщу мабуть задержиться у Варшаві та відбуде конференцію в актуальних політичних справах з мин. закорд. спр. Залеським.

Перед кількома днями Сталін піддався оглядинам лікарів, які ствердили в нього першове перемучення і поручили йому усецунити на два місяці з політичного життя. Сталін мусітиме виїхати на відпочинок.

Лід на ріках рушив.

Зірвані мости на Вислі.

Під натиском льоду зірвані два мости на Вислі на шляху Осьвенцім-Хшанів і на ріці Вислоці в Лабую біля Піавна. Це спричинило перервання комунікації в обох місцевостях. Лоди пливають дуже скоро, що зменшує небезпеку більших повнєй. Правдоподібно нинішня ніч буде переломовою для ледів на Вислі під Варшавою. В неділю рано рушив лід на Сяні від Ослави до Загір'я. Рівень води піднісся на 1.15 м. понад звичайний рівень ріки. Рівень води на Млечці (доплив Вислоці) піднісся на 4 метри і залив передмістя Переворська. В понеділок вода вже виліла. Повторилися небезпечні ледові забори. На гірських ріках Вяр, Вірва, Стривж і Ступиця вода піднеслася на 70 см. до 1 м. Також рушив лід на Дністрі в горішній його бігу. Заходить небезпека, що й на Дністрі потворяться ледові забори.

Арештування четвертого справника нападу на ластаря.

Роман Мищик, засуджений на 7 літ тяжкої тюрми за напад на ластаря Кохановського, зізнав на розправі, що ділав на приказ „Брилі“ (псевдонім). У слідстві устійнено, що „Брилоу“ був Зиновій Киши, студ. IV. року прав, який мешкав в Акад. Домі при вул. Супінського, котрого й отсе арештовано. Підчас ревізії мали знайти при ньому почтові посвідки на вислані квоти до Бронфманівної. Киши ждав у дні нападу біля костела св. Анни на напасників, щоби відобрати від них заграблені гроші. Слідство ведеться далі.

3 життя наших установ.

Загальні Збори С. У. А.

В суботу 23. березня ц. р. відбулися Загальні Збори Союзу Українських Адвокатів у салі Т-ва „Українська Бесіда“ при часеєній участі членів. Збори відкрив президент СУА д-р Кость Левицький. Описав відчитано протокол а попередніх Загальних Зборів, який прийнято. Слідували звідомлення а діяльності Виділу СУА, а яких виявилось, що Виділ розвивув у м. р. живу організаційну працю між українськими адвокатами. Виділ піднявся видавати свій журнал „Життя і Право“ та воронити етанових інтересів своїх членів.

Після уділення уступаючому Виділові абсолютній приступлено до вибору нового Виділу. Президентом СУА вибрано через акламацію знову д-ра Кость Левицького, віцепрезидентом д-ра Михайла Волошина. Членами Виділу стали: 1. д-р Лев Гинкевич, 2. д-р Марія Гаушевич, 3. Альфред Говякович, 4. д-р Ежен Давидяк, 5. д-р Роман Перфецький, 6. д-р Володимир Константинович, 7. д-р Володимир Старосольський, 8. д-р Олександр Наздрага, 9. д-р Михайло Терлецький і 10. д-р Ежен Шуровський. До контрольної комісії увійшли: 1. д-р Володимир Охримович, 2. д-р Іван Кмішківч і 3. д-р Богдан Савчак.

НОВИНКИ

— Українська. Сербський шолостик „Новости“ в ч. 2473 а дня 17. березня привносить чинаду статтю п. М. Тумира під заг.: „Юнидєл Великого Славянина — Пророка України. Життя Тараса Григоровича Шевченка“. Стаття написана в українському патріотичному дусі і вже завдяки цьому одному є рідким випадком у сербській пресі.

— Фот поруч Наполеона. Похорони Фоша у Парижі були маніфестацією всього французького народу і нагадували „свято перемоги“ після війни. Фоша ридили похоронити в соборі Інаваділ, де спочиває Наполеон. Уся світова преса присвячує обширні статті на тему стратегічного генія Фоша. Деякі французи йдуть навіть так далеко, що не вагаються прирівнювати Фоша а Наполеоном. У патріотичному запалі вони забувають, що ним таки обнижують величезну Наполеона.

— За Фотем Сарай. Помер у Парижі генерал Сарай, один із полководців у великій війні. Мав він 72 роки. У 1914 р. проводив третьою армією і відіграв чинаду ролі у битві над Марною. У 1915 р. був призначений головнокомандуючим союзних військ на Сході. Він організував военну базу у Сальоніках і проводив офензивно, щі відобраза Манастир. У 1918 р. покинув військову службу наслідком ріжних непорозумінь у зв'язку з ліпшою політики Франції на Сході. У 1924 р. його призначили знову командантом французьких військ у Сирії.

— Львівська темна хроніка. Застрілявся 60-літній тєсла Іван Лось, що мав славу великого „бавія“ і заводника. Не вважаючи на свій вік він робив вічно нові знайомства а молодими дівчатами та молодими і виступав у ролі землевласника, який має женитись, ошукуючи їх при цьому. — Напротзі одної неділі львівські злоді відідали кілька приватних мешканц і крамниць у ріжних кінцях міста і позабирали на вул. Сикстуській і Длугоша футра, на Ботмів сна матерій, на Левеєва білая і футро.

— Повінь у Львові. Мешканці Львова знають, що єдина повінь яка може їм загрожувати, може прийти хіба а зимаромом. Полтва при допомчі всієї води, що йде водопроводами не стала би, здається, небезпечною рікою. Зате на вул. Снопківській є „ставки“, радше сажавки, для вжитку сусідніх цегельнь. Вони пригадали про своє існування виливом, який без труднощів досягнув до домів на вул. Снопківській, що вся лєжить нижче ставків.

— Пожежа у Львові. Сьогодні коло 9. год. вранці повстала пожежа в льокалі прадьні при вул. Академічній ч. 26. При ратуванні один а персоналу ранений у голову. Заалярмована пожежна сторожа агасила вогонь. Великих шкід нема.

— Ріжні вістки. Буваша ромунська королева Марія погодилась при зустрічі у Франції зі своїм сином Карлом. — Відомий німецький диригент Бруно Вальтер покинув становище диригента в державній опері в Берліні; його димісія спричинена конфліктом а адміністраційною радою опери. — Бельгійський уряд асигнував 25 мід. фр. на організацію свят а нагоди 100-ліття незалежності Бельгії у слідуючій році. — У Ленінграді помер театральний діяч Б. І. Бєнговін. — На Шлєську в Вєз. Гайдуках грават покладений перед стацією невідомо ким ранив чотирьох школярів. — У Берліні згоріла фабрика а 15 автобусами. — Син російського тенора Смирнова 17-літній молодець кинувся а вежі Айфля вниз у ролупці, що батько не прислав йому грошей. — „Білий Дім“ у Вашингтоні, резиденція президента Споа. Держав. варт а 19,685,975 дол., без принадлежних до нього ґрунтів, а річне коміре 650,000 доларів.

— Кінові химериці. Відома кінова артистка Констанс Тальмедж виходить утрєте замуж у Голівуді 8-го травня. Ї муж — молодий міліонер а Шікаго, Товєнд Нечер. Бєсіала відбудеться а палаті славного коміка Бастєр Кітона. Тальмедж розвелась у 1922 р. а першим мужем греком Падьогло. У 1926 р. виїхала замуж удруге за лєондонського капітана Мекінтоша. Не минаю а року, як муж утік від неї до рідної Шотландії. Артистка має 29 літ, а почала свою кар'єру ще дівчиною в 1914 р. і хутко стала одною а найбільш заріжних фільмових акторок. У Голівуді її міліонери заріжні стоять на третім місці.

— Доми без вікон. „Дейлі Мейлз“ привносить звістку про нову ідею американських архітектів. Вони мають намір побудувати кілька великих домів без вікон. Мета — створити помешкання ідеально тихі і без продувіа. Ці „молєрністи“ а архітектурі — як вони самі себе називають — заявляють, що багато вигідніше освітлювати дом штучним світлом, ніж природним. Крім цього вікна спонукують мешканців зазірати через них і через це люди тратять забагато часу, а навіть марують свою моральну рівновагу. Доми т. зв.

саліні матимуть крім штучного світла, ще й ультрафіолетові проміння. Одним словом: поворот до печер вивільнених модерним комфортом і модернізм... ідеями.

— Автомати замість крамниць. Хто з нас не відчуває вранці-годи невинності наслідком примусово зачинених крамниць у місті? У неділю нпр. — саме тоді, коли найбільше осіб пригадує собі, що треба обстригтися і оголитися — крамниці тріжків зачинені. Від 7-ої год. вечора шодня всі неполадані оруддя мусять жалати до другого дня. В Англії починають радити собі з законом зачинювання крамниць — автоматами. Є вже там автомати з папіросами, марками, а тепер прийшла черга на корінні товари; за зрібні гроші можна добути з автомату всю ніч цукор, чай, каву, сало, ковбасу, масло...

— В торгівлі стрічається дуже багато фальшивої і шкідливої для здоров'я цигарок. Щоби не набути фальсифікатів, треба купувати тільки виробів солідної, що дає повну гарантію доброго товару, фабрики „СТАР“ в Судовій Вишні. Фабрика ця виробляє крім цигарок, знану зі своєї доброти намістку кави „Колінка“.

Громадяни! Поголошенням членством дамо доказ перед світом нашої свідомості і національної гідності. Тому мерщій в ряди членів „Прогресу“.

3 судової салі.

Політичний процес у Коломиї.

Дня 20. березня ц. р. відбулася перед завою присяглих в Коломиї тайна розправа проти студ. прав Дмитра Печенюка зі Степени за зволання в § 58 ц. п. поповнення через те, що в листопаді мину. року одержав від незнайомої йому особи більшу кількість летючок УВО. і нелегального часопису „Сурма“, які по-

діли у нього при переданні домашньої ревізії сконфісковано. Обвинувачувач прокуратор Герц, трибуналові проводивши віцепрезидент Саганек, боронив адвокат д-р Ів. Новодворський. Суддям присягли поставлено 5 питань, а то в напрямі зволання в § 59 ц. § 65 а, § 300, § 302 і арт. 58 пресового декрету. Ці питання судді присягли по промові оборони 12 голосами заперечили, так що обвинувачений по 4 і пів місячній слідчій тюрмі вийшов на волю.

Дописи.

БЕРЕЖАНИ. (З діяльності Союзу Українок).

Дня 16. п. м. з переїзду до Підгайців задержалася в Бережанах сенаторка О. Кисілевська, що втратила дуже інтересу промову про завдання українського жіноцтва під нинішню хвилю. Поважна кількість слухачок була просто захоплена. Після реферату багато наших панів і дівчат зголосило охоту до праці серед міщанок і селянок, яка є без сумніву найважливішим завданням інтелігентного жіноцтва. Відізнаючи сенаторку пращан з вдячністю великий гурт українського жіноцтва ще й на зал. двірці. — Дня 17. п. м. відіграв амат. гурток при „Союзі Українок“ комедія в 4-х діях „За двома зайцями“. Вистава пройшла гладко, численна публіка не щадила оплесків виконавцям. Філія „Союзу Українок“ у Бережанах складає отсим шляхом ширшу подяку о. Володимирові Соломці за його ревну режисерську працю.

БУСЬК. (З організаційного життя).

Дня 26. лютого ц. р. відбувся Повітовий Народний З'їзд судового повіту Буськ, у якому взяли участь делегати з 16 сіл повіту, вса місцева інтелігенція і кілька священників. Нарадим проводив місцевий адвокат д-р Процик. Посад о. д-р Пелліх задав звіт з діяльності Української Парламентарної Репрезентації і говорив про потребу та способи політичної організації на селі. По рефераті розвинулася жива дискусія на актуальні політичні теми, в якій брала участь селянин делегат, п. Ваню, д-р Процик, Кость Пятишніа з Буська й інші. По дискусії приступлено до вибору Повітового Народного Комітету, якого головою вибрано одноголосно п. Вороновського, знаного дяча з Буська, заст. голови о. Васильківського з Острова і 10 членів зі судового повіту. Жива дискусія на З'їзді і видиме заінтересування широким селянським кругом політичними справами каже надіятися, що і в буському повіті почнеться тепер систематична і совісна робота.

Зі спортивного життя.

Краєві змагання у важкій атлетиці та боксі.

Український Спортивний Союз у Львові улаштує в днях 20. і 21. квітня ц. р. краєві змагання у важкій атлетиці та боксі. До участі в цих змаганнях УСС. запрошує всі спортивно-руханкові організації краю, як також усіх окремих важко-атлетичних аматорів та аматорів боксу.

Зголошення змагунів приймає УСС. до дня 15. квітня ц. р. Пізніші зголошення будуть неважні.

Важення учасників і поділ на ваги відбудуться дня 20. квітня в годині 9-ій перед полуднем.

Подорож і прожиток змагунам мають оплатити товариства або самі учасники. Нічліг придбає УСС.

Аматорів, що не є членами ніякого з наших спортивно-руханкових товариств, прохаємо зголосити своє участництво через одну з місцевих спортивно-руханкових організацій (клуби УСС., Сокол, Луг) або, коли такої в місці нема, просто до УСС. Адреса: Український Спортивний Союз на руки д-ра Б. Гнатевича, Львів, Зіморевича 20.

Спортова Рада УСС.

ОГОЛОШЕННЯ

Громадяни! Приготовляюся до відповідного відповідування 60-літнього ювілею „Прогресу“ та призначивши всі гідним нас ювілейним подарунком до створення КНЯЖОГО ДАРУ для нашої Матері.

Театри.

Великий Миський Театр:
Вікторок 16-го, г. 7-30 веч. „Царевич“, оперетка Легара (премієра).
Середя 27-го, г. 3-30 попоз. „Поворот тата“ для ювелі.
Середя 37-го, г. 7-30 веч. „Царевич“, оперетка Легара.
Четвер 28. п'ятниця 29. і субота 30. березня театр закляканий.

Кіна.

„Аполло“ „Безпримісний“ Лявря Ля Пявля.
„Лек“ „У крутіці Парижа“ з Ляврі Лявора.
„Оазис“ „Останній приказ“.
„Палас“ „Подолена осяжності“.
„Пав“ „Ужасні любові“.
„Прим" „на Звєздішній“ „Гогофта“.
„Фатаморган" „Сторожі чєсноти“.
„Химера“ „Золотий магніт“.

Програма радіо.

Середя 27-го.
Льондон (325). 16-15 Легкий класичний концерт. 17-15 Органи. 21-00 Опера „Данчу“.
Париж (1714). 12-30 Камерний концерт. 13-15 Концерт. 18-15 Пате.
Берлін (375). 16-30 Концерт оркестри. 20-30 Камерний концерт.
Міліно (3042). 12-30 Квартет. 20-30 Легка музика.
Ліпціг (3619). 21-00—1-00 Нічна музика.
Штутгарт (3212). 20-15 Вечір Моцарта.
Гамбург (3916). 20-00 Данська музика.
Рим (3118). 17-30 Вокально-музичний концерт.
Відень (3199). 19-00 Ораторія Геведа. Будувач (3513). 17-40 Циганська музика і малярські пісні. 20-30 Вольфганг.
Москва (1442). Російська музика.
Харків (377). 10-00 Робітничий концерт. (1600) 20-00 Підвищення врожайності висад.
Київщина (1393). 17-35 Оркестра. 19-30 Опера з Печенюка.

Четвер 28-го.

Льондон (325). 19-15 Фортеп'янові сонати. 2-35 Концерт композитів.
Париж (1714). 1-30 Концерт Локатея. 13-15 Симфонічний концерт.
Берлін (375). 16-30 Концерт сінгл артистів.
Мюнхен (3167). 16-30 Концерт Анни Грес-Станг. 19-00 Стара камерна музика.
Гамбург (391). 21-40 Старі німецькі мистці.
Ліпціг (3619). 16-30 Чеська музика.
Міліно (3042). 20-30 „Джюліанко“ опера Сондони.
Відень (3199). 17-30 „Парсифаль“ з опери.
Москва (1442). 19-00 Симфонічна оркестра.
Харків (377). 18-00 Камерний концерт. (1600) 19-30 Камерний концерт.

Спішіть з висновою членських вкладок до Т-ва „Прогресу“. Нехай ні одного не буде між нами, який не став би в ювілейному році його членом.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Новий Український Театр д-р. П. Карбалинчича.
Коліччівці:
27.ІІІ. Маруся Богуславка.
28.ІІІ. Біл.
29.ІІІ. Казка Старого Манна.
30.ІІІ. Світлана Хаса.
31.ІІІ. Базар.
Тереківці:
1.ІІІ. Базар.
Теріопік:
2.ІІІ. Базар.
3.ІІІ. Дня згоди.
Козовці:
4.ІІІ. Біл.
5.ІІІ. Казка Старого Манна.
6.ІІІ. Базар.
7.ІІІ. Маруся Богуславка.
Бережани:
8.ІІІ. Біл.
9.ІІІ. Базар.
10.ІІІ. Маруся Богуславка. 4-?

Головний Виділ Українського Технічного Товариства повідомляє отсим Товариство, Членів Т-ва, що в середу дня 27. березня ц. р. о год. 18-їй відбудуться в залі Т-ва вілчт ток. Інж. Андрія Корнеллі на тект: „Терфоніска і її користування“. — З огляду на цікаву тему цього вілчт, Виділ сподється на найцікавіший участь Товариства. 1602

Товариство Охорони Воєнних Могил у Львові пригадує, що завітній Загальний Збори Т-ва відбудуться в неділю дня 31. п. м. в залі „Української Весни“ (вул. Рутенського ч. 22) в 4 год. попоз. Правко голосування мають усі членів Товариства, члени Головної Ради, голови філій або їх заступники, члени контрольної комісії і відпоручники значальних членів, вибрані на філіальних зборах. Присно в останнє наші Філі прислати нам зголошення з діяльності, себто відповідний квестіонар. 1-3

Присилайте передплату!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ПЛАТИМО високі ціни за золото брилянти і перли Домбровські-Розмажєвські, Львів, (Готель Жорж), вул. Академічна ч. 2. Опіна безплатно. 13 6 42-7

НОВІ НОТИ В. Безкорисний: Ніду в садок, Дужи мої жін. гор. Паотіу усну, Садок вишневий — хор жін. і муж. Треба всюди прийтає — соло-спів. 1674 2-3

МУЗИЧНІ ВІСТІ приймають дописи. Послукуєть в консьпектєрї. Ноти і каталоги висилат: Торбан, Львів, вул. Осолінських ч. 6. 1579 8-10

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТО І СРІБНО ВІРЮБИ продає на голяку і на рати від десятиліт з'їз у мілїм краю заїскафірма Іван Зельтенрайх, Львів, пл. Маріївська ч. 3. Купую брилянти, золото, срібло плачу найвищі ціни. 3 143-7

УНЕВАЖНЮЄТЬСЯ військовою конжеку, вилкаву через ПК у Львівський на ім'я Стефан Молоко сина (Рим, ур. 1904 р. 1633 1-3

ПІСАРА, есентуально соліцитатора, що бігає нїше на машині, прийме адвокат Степан Мудрецький в Таусті. 1681 а) 1-5

РУТИНОВАНИЙ КОНЦІПЕНТ потрібний в адвокатській канцелярії. Зголошення з поданням умови і референції на Адміністрації „Діла“ пд: „Адвокат на Подіа“. 1681 1-5

РАТУЙТЕ своє здоров'я і з весною починайте лічення водами мінеральними фабрики „Злороза“ (вул. Здрок ч. 9, тел. 14-72). — Води ці продковані і під директївною знаменою лєнка удосконалені, і перенєсїа ють в теплах оці іаші. 1684 1-3

Ширіть наш часопис!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст безут. лєрініа, серпї і молука
д-р Фелікс Ган
Львів, Городецька 46.
432 Перевітлення Рєнтгеном. 19-24

За інформаціями в справі ліку-вання сірчанми і боронїновими кунєдми та питинми мінеральними водами в львівському сезонї в ЧЕРЧІ, наєзїть звертатися до канцелярії Управи Купєлєвого Завєдєння
„МІНЕРАЛЬНИЙ ЖИВЕЦЬ ЧЕРЧІ“
Львів, вул. Косцьошїна ч. 5.
1653 Ізмаїрад. 3-3

24 зол. **СТОЛОВЕ НАПРІТТЯ** 24 зол.
з зїнського срібла: 6 ложок, 6 вилоч, 6 ложк і 6 ложочок тїлєк у
Б. ГРИНБЕРГА, Львів,
вул. Сїхєстїєвська ч. 4. Тєл. 59-2

1444 2-3

В будуарї кожної елєгантної жінки царєє славно Фран-цуська водка
„В К А З А У“
1589 а) Жадайте скрізь! 2-4

КОЛІНСЬКА ЦИКОРІЯ
і мішанка
„КОЛІНКА“
„СТАР“
Фабрика допїшок до кави
СУДОВА ВИШНЯ
СП.АНЦ.
Жадайте всюди!

Подяка.
Ширшу подяку складаємо сєму дорогому Ви. Д-р (Сєнїпїл) Бородєчєвї за сєрєчне пошєртєвопаянє і вїрапаянє з оїєю страшною смертї нашої нєлужої дорогої дочєчки Оді.
1686 1-1
Марія і Сємєн Дубїнак.